

Kroonika

Magistriõppe infopäevad

20. mail olid TTÜ avaliku halduse instituudis ja majandusteaduskonnas magistriõppe infopäevad.

Avaliku halduse instituudi direktor prof Rainer Kattel tutvustas avaliku halduse instituuti ja rääkis, kuidas teadmised aitavad riigi toimimist parandada. Avaliku halduse instituudi infopäeval sai teavet avaliku halduse, haldusjuhtimise kaugõppe ning ingliskeelse tehnoloogia valitsemise magistriõppe programmide kohta.

Majandusteaduskond pakkus kuulata lektor Ergo Metsla ettekannet teemal „Kui suurt osa haridusest juhid tegelikult tarbivad?“ ja tutvustas magistriõppe õppekavasid: juhtimine ja turundus, äriarahandus ja arvestus, rahvamajandus, rahvusvahelised suhted ja Euroopa uuringud ning MBA ärikorraldus.

Magistrikooli juhtkomitee koos

21. mail kogunes Tallinnas Põhjamaade magistrikooli NMS iICT (*Nordic Master School in Innovative ICT*) juhtkomitee. NMS iICT on info- ja kommunikatsioonitehnoloogia- (IKT) alane magistriõppe võrgustik, kuhu kuuluvad kuus maailmatasemel Põhjamaade teadusülikooli: Turu Ülikool, Åbo Akademia ja Turu Majanduskõrgkool Soomest ning Kuninglik Tehnoloogiaülikool Rootsist, Taani Tehnikaülikool ja Tallinna Tehnikaülikool.

NMS iICT põhiline eesmärk on IKT-alase magistriõppe jätkuv rahvusvaheliskustamine. NMS võrgustikus realiseerub sisuliselt uus lähenemine IKT haridusele, mis võimaldab edasi liikuda traditsioonilisest tehnoloogia õpetamise vaatest, kus tehnoloogiat õpetati eelkõige tehnoloogia enda pärast. NMS võrgustiku kokkusaamisest võttis osa Eesti ITakademia projektijuht Üllar Jaaksoo. TTÜ poolne NMS iICT koordinaator on <http://www.ati.ttu.ee/> arvutitehnika instituut.

Alfred Otsa stipendiumide kätteandmine

3. juunil anti üle Alfred Otsa fondi stipendiumid, mis on mõeldud Eesti üliõpilastele õpingute jätkamiseks Chalmersi Tehnikaülikoolis, Göteborgis, Rootsis. Sel aastal maksti stipendiumideks välja 370 000 Eesti krooni. Kavas oli välja anda kuni kaks 15-kuulist täisstipendiumit Chalmersis magistriprogrammides õppimiseks. Alfred Otsa stipendiumifondi juhatus tegi otsused tänavuste stipendiaatide osas pärast intervjuusid kandidaatidega 3. juuni hommikul.

Fondi asutas 1995. aastal Alfred Otsa pärast tema sõber, kaasmaalane ja ülikoolikaaslane professor Sven Olving, kes oli siis Chalmersi Tehnikaülikooli rektor. Esimesed stipendiumid anti üle 1998. aasta sügissemestril. Praeguseks on stipendiume saanud 69 üliõpilast (peamiselt Tallinna Tehnikaülikooli lõpetajad), kokku ligi 12 miljonit Eesti krooni ulatuses.

Lähemalt stipendiumisaajatest järgmises ajalehenumbris.

Tallinna Tehnikaülikooli Arengufond jagas edukatele Tallinna Tehnikaülikooli üliõpilastele stipendiume

24. mail toimunud Tallinna Tehnikaülikooli Arengufondi ja Vilistlaskogu pidulikust vastuvõtust Tallinna raekojas jagati tudengitele stipendiumiraha, autasustati Tallinna Tehnikaülikooli kuld- ja ausponsoreid ning sõlmiti uus koostööleping stipendiumi asutamiseks.

Piduliku vastuvõtu avas Tallinna Tehnikaülikooli Arengufondi nõukogu ja Vilistlaskogu juhataes esimees Gunnar Okk, tervitussõnad lausus Tallinna Tehnikaülikooli rektor Peep Sürje.

Pärast avasõnu andis Tallinna Tehnikaülikooli rektor Peep Sürje üle tänukirjad TTÜ kuld- ja ausponsoritele. Kuld sponsori tiitli, kelle annetuse on vähemalt 250 000 krooni, sai Schneider Electric Eesti AS, ausponsori tiitli, kelle annetuse on vähemalt 100 000 krooni, pälvis Kiviõli Keemiatööstuse OÜ.

Tallinna Tehnikaülikooli Arengufond koostöös Tehnikaülikooli

juhtkonnaga otsustas 2010. aasta kevadel anda välja ühtekokku 18 stipendiumi, kogusummas 370 000 krooni. Tallinna raekojas toimunud pidulikust vastuvõtust anti välja kolm 50 000 kroonist stipendiumi doktorantidele, üks 30 000 kroonine stipendium magistriõppe üliõpilasele, viis stipendiumi bakalaureuse- ja inseneriõppe üliõpilastele, nendest neli 20 000 kroonist stipendiumi ja üks 15 000 kroonine stipendium ning rakenduskõrgharidusõppe üliõpilastele viis 15 000 kroonist ja neli 5000 kroonist stipendiumi.

Lõppeval 2009/2010. õppeaastal on TTÜ Arengufond koostöös Tallinna Tehnikaülikooli juhtkonnaga andnud nii tudengitele kui ka noortele doktorikraadiga õppejõududele välja ühtekokku 88 stipendiumit, kogusummas 2 085 000 krooni.

Alates 1999. aastast on TTÜ Arengufondis välja antud ühtekok-

ku 612 stipendiumi, kogusummas 14 591 497 krooni.

Tallinna Tehnikaülikooli Arengufondi 2010. aasta kevadisi doktori-, magistri-, inseneri-, bakalaureuse- ja rakenduskõrgharidusõppe stipendiume rahastasid sihtsuunitlusega sõlmitud lepingute kaudu Tiina Mõis eraisikuna, Jaanus Otsa eraisikuna, OÜ Built Ehitus, Eesti Energia AS, Eesti Energia Kaevandused AS, AS Ensto Ensek, MTÜ Eesti Mäselts, Kadaka Varahalduse AS, OÜ Kiviõli Keemiatööstuse, OÜ Skype Technologies, Tallinna Tehnikaülikool, AS Viru Keemia Grupp.

SA Tallinna Tehnikaülikooli Arengufond tänab Tallinna Linnavalitsust ja endist abilinnapead Kaia Jäppineni ning Tallinna raekoda ja direktor Elvira Liiver Holmströmi Tallinna Tehnikaülikooli Arengufondi ja Vilistlaskogu poolt korraldatud piduliku vastuvõtu läbiviimise ja toetuse eest.

Ülikool vajab jõulist juhtimist

Intervjuu TTÜ elektroonikainstituudi direktori professor Toomas Rangiga

Kuidas hindate eelmise TTÜ arengukava täitmist ja missugused on suurimad probleemid uue arengukava koostamisel?

Toomas Rang: Kõik, mis on arengukavas 2005-2010 kirjas, on tänaseks enamvähem täidetud, aga kas ka kõik, mis vaja oli, sai omal ajal kirja pandud?! Muidugi, tagantjärele tarkus on täppisteadus, nagu keegi on öelnud, aga siiski. Ainus asi, mis ei ole piisavalt teostunud, on akadeemilise personali sotsiaalne kindlustatus ehk õppejõudude ja ka teadurite palgatase. Mida oleks saanud teha teisiti? Õppekavade, erinevate õpetatavate ainete hulka oleks vaja olnud selgelt optimeerida, ühistegevust enam algatada, toetada ja ellu viia. Me tegime kogu aeg kavu ja aineid juurde ning ko-

handasime neid omasoodu, aga läbi mõtlemata on tänaseni see, kui midagi tehakse juurde ja rahakott jääb ikka samaks, siis paratamatult ka „lake läheb lahjemaks“. Midagi oleks siiski tulnud ka kärpida. Selle kõrval on suur probleem, et meil õpetavad inimesed paratamatult vananevad, ilma et piisavalt noori peale tuleks. Laiendamine ilma teatava kokkutõmbamiseta ei ole loonud noorte inimeste jaoks selget perspektiivi, arenguvõimalusi.

Mis suunas see „paisumine“ on siis toimunud?

T.R.: Õppekavasid ei ole vaadatud selle pilguga, et saaks enamuse neist kujundada üldisemaks või sarnaseid õppeaineid käsitleda komplekssematena. Sellist analüüsi ei ole kahjuks

tehtud. Me ei ole selgelt defineerinud teaduskonna vastutust optimaalse õpetamise eest. Teaduskonnad on jäänud omaette bojaarcondadeks, ja seda soosib ka ministeeriumi antud rahajootamise algoritm. Nn Jürgensoni valem meie oma majas ei ole iseenesest paha, ehkki mõned kiiksud on tal küljes, aga üldjuhul see valem on piisavalt realistlik. Kui ministeerium ähvardab meid sellega, kui üliõpilasi on vaid 30-40% algsest, ja tahab vastavalt finantseerimist vähendada, siis tekib tunne, et ei saada sugugi aru sellest, et kulutused tudengite vähenemisega tegelikult ei kahane. Tõusetub küsimus, kas Eesti ikka suudab katta kogu tehnikaerialade spektrit, ehk oleks mõistlikum

Järg lk 3

Loe ...

- **Arengufond jagas stipendiumeid** Lk 1
- **Professor Toomas Rang vaatab kriitiliselt tulevikku** Lk 1, 3
- **Pliniuse medal tuli meie ülikooli** Lk 2
- **Eesti Üliõpilastele kahetsusväärsete vigade parandus** Lk 2
- **Vilistlaskogu üldkoosolekul kõneldust** Lk 3
- **Konverentsilt Haridus ja majandus** Lk 3
- **Saksa fond pakub võimalusi** Lk 3
- **TTÜ sportlased SELLi mängudel** Lk 4

Avaveerg

Arengu tagab järjekindlus

Mente et Manu jätkab selles lehenumbris arutelu TTÜ võimalike arengute üle. Seekord jagab meie kõigiga oma mõtteid elektroonikainstituudi direktor professor Toomas Rang. Varemgi ülikooli lehes oma mõtteid aktiivselt jaganud kolleeg võib seekord ettepanekuid tehes olla kindel ja veendunud, sest instituudil endal läheb hästi ning see kuulub kogu ülikooli edukaimate hulka, mitte üksnes kodumaises, vaid ka rahvusvahelises mõttelavas. Seda põhjalikumalt tuleks lugeda neid väljaütlemisi, mida siinkirjutaja sai professor Rangilt vastuseks oma küsimustele. Neist võib olla märkimisväärset kasu kogu meie ülikooli arengu kiirendamiseks ja kohati hajuva süsteemi kontsentreerimiseks.

Seekordsest intervjuust, aga veelgi enam järgmises lehes ilmuvast vestlusest professor Mart Miniga, koorub välja selge vajadus uuesti lahti mõtestada tehnikaülikooli positsioon ja eesmärgid nii Eesti haridusmaastikul kui laiema maailma. Kui tahame olla euroopalik teadusülikool, peame leidma oma tugevused teaduses, jätkates siiski õppepetevuses Eesti majanduse jätkusuutlikkuse tagamist, aga ühtlasi luues aluse teaduse järjepidevusele. Ülikooli struktuuri optimeerimine on selleks üks vahendeid, samuti professori tiitli senisest märksa suurem väärtustamine nii moraalselt kui materiaalselt ning õppepetevuse siirdamine senisteks enam lektoreile.

Ülikoolis erilise arengukomisjoni loomine on professor Rangi üks keskseid ettepanekuid. See komisjon oleks nii uue arengukava initsiaatoriks kui hiljem ka selle elluviimise tagantõukajaks ja kontrollijaks, olgu või iga poole aasta tagant. Kui eelmise arengukava elluviimisel tulid ette mõningad objektiivsed asjaolud, mis seotud riigi üldise kehva majandusolukorraga, siis suudaks see komisjon teha vajadusel ka korrektiivse arengukavasse, püüdes leida uusi lahendusi nn objektiivsete asjaolude toime minimeerimiseks. Ei ole ju võimalik viie aasta peale ette näha, mis kõik maailmas või siinsamas riigis juhtuda võib, kuid ratsionalistidena teame, et alati on olemas lahendused ka selliste olukordade tarvis, kui vaid meil endal piisab järjekindlust ja otsustavust.

Mart Ummela

Juubilar

Peeter Raesaar 70

Kolleg Peeter Raesaar sündis Tallinnas 1. juunil 1940. Sõja puhkedes evakueeriti ta koos Riisipere lastekoduga, kus töötas ta ema, neljaks aastaks Siberisse. Isa langes sõjas. Järgnes karm lapsepõlv – suved erinevate põllumajandustehnikumide juures, 13-aastaselt põllumajandussovhoosi töölemine.

Kooliteed alustas Peeter Pelgulinna, 17. keskkoolis, kust läks edasi Tallinna Polütehnikumi elektrijaamade, võrkude ja süsteemide erialale, mille lõpetas kiitusega. Tehnikumi kolmanda kursuse praktika ajal elektrimontöörina töötades olevat tema palk olnud suurem kui TPI dotsendil.

1958. aastast jätkus haridustee TPIs samal erialal, mille lõpetas 1963. Oma insenerikarjääri alustas ta juba viimasel kursusel Eesti Energias. Pärast lõpetamist võttis vastu tööpakkumise TPI elektroonika kateedrisse ning kahe aasta pärast praegusse elektroenergeetika instituuti. Vahepeal oli TPI juures statsionaarses aspirantuuris ja kaitses 1971. a Leningradi Polütehnilises Instituudis elektrisüsteemide talitluse juhtimise alast kandidaadiväitekirja.

Edasi jätkus ja jätkub tänaseni töö praeguse TTÜ elektroenergeetika instituudi dotsendina. Õppetöö on peamiselt seotud elektrivõrkude, nende arengu planeerimise, töökindluse, tarbimise juhtimise ning alajaamade probleemidega. Hea pedagoogiline vaist ja läbisäämine üliõpilastega on teinud temast üliõpilaste poolt väga lugupeetud õppejõu. Lisaks on ta osalenud täiendkoolitustel Hiinas, Rootsis, Taanis, Inglismaal, Austrias ja Saksamaal.

Peeter Raesaare erialane kompetentsus tuleneb sügavast huvist elektrisüsteemide probleemide vastu ja suurest töövõimest. Viimase aja uurimisprobleemid ja projektid on sageli seotud energiasäästuga, mitme Eesti piirkonna ning kogu riigi elektrivarustuse perspektiivkavade koostamisega, selle kõrval ka hüdroenergeetika kasutamise küsimustega jpm. Teadustöid on kogunenud üle saja.

Laulva revolutsiooni ajal osales Peeter Raesaar aktiivselt muinsuskaitsealikes, olles TPI Muinsuskaitse Klubi aseesimees ja Tallinna Muinsuskaitse Klubi koondise juhataja liige. Aastatel 2005-2009 oli ta Eesti esindajaks EL liikmesriikide energiamajanduse analüütikute ekspertgrupi istungitel Brüsselis ja osales energeetika konverentsidel reas välisriikides.

Seitsme aasta eest rajasid Raesaared endale toreda kodu Viimsisse, kus Peeter koos abikaasa Riinaga loodavad kaugemas tulevikus ka oma vanaduspäevi veeta. Praegu on aga veel aeg maailmas ringi vaadata, tellida rõivaid vanemalt tütrelt moedisainer Katrin Kuldmalt ja peresündmuste pildid Londonis töötavalt nooremalt võsult fotograaf Kristel Raesaarelt.

Jätub ka juubilaril ammune hobi – postmarkide kogumine. Üliõpilaspõlves alustatud halvale suitsetamisharjumusele tegi neli aastat tagasi järsu lõpu, aga abikaasal on endiselt etteheide – kodus looga valju häälega rääkimine – „nagu loengul“.

Elektroenergeetika instituudi pere poolt jätkuvat edu, tervist ja kordaminekuid!

Tallinna Tehnikaülikooli Vilistlaskogu pidas oma üldkoosolekut

Tallinna Tehnikaülikooli vilistlased ja üliõpilased kogunesid 25. mail Tallinna Tehnikaülikooli aulasse, et pidada traditsioonilist Vilistlaskogu üldkoosolekut.

Avasõnavõtuga esines Tallinna Tehnikaülikooli rektor Peep Sürje, kes andis ülevaate ülikooli tegevusest aastatel 2005-2010. Rektori ülevaade käsitles ülikooli teadus-, arendus ja õppetegevust ning ülikooli majandustegevuse arengut.

Tallinna Tehnikaülikooli Vilistlaskogu 2009. aasta majandusaasta aruannet esitades tõstis Vilistlaskogu juhataja esimees Gunnar Okk (pildil) esile Tallinna Tehnikaülikooli Arengufondi tegevust, mis tõi 2009. aastal nii Tallinna Tehnikaülikooli tudengkonnale kui ka noortele doktorikraadiga õppejõududele üle üheksakümne stipendiumi kogusummas 2 315 000 krooni. Stipendiumide jagamine on osutunud võimalikuks just tänu nii Tallinna Tehnikaülikooli vilistlastele kui ka Eesti edukatele ettevõtetele ja nende

missioonitundega tippjuhtidele, kes enamjaolt on oma hariduse omandanud just Tallinna Tehnikaülikoolis.

Järgmisena sõna saanud revisjonikomisjoni esimees Andres Aruvald tunnistas Vilistlaskogu tegevuse

2009. aastal heaks ning majandusaasta aruanne kinnitati üksmeelselt.

Koosolekule järgnes koosviibimine, kus arutleti ülikooli arenguteede ja Vilistlaskogu tegevuse arengukava üle.

Ülikool vajab jõulist juhtimist

Algus lk 1

midagi kinni panna ja keskenduda sellele, milles oleme tugevad!? Väga paljudel juhtudel ei soosi ülikooli sees olev erinev mentaliteet teaduskondade koostegutsemist, selles osas peaks ülikooli keskjuhtimine olema senisest märksa jõulisem ja põhimõttekindlam.

Kas võib järeltada, et meie ülikoolis on proportsioonid pisut paigast ära, nõnda et meil on väga edukaid, tunnustatud teadusalasid, aga kõik ei vea sugugi alati välja?

T.R.: Hea ja lihtne oleks öelda, et osa teadust ei kanna ja jätmata selle katki ning punume seal, kus jaksame punuda. Ehkki sinna me lõpuks nagunii jõuame. Eesti riik, see on võib-olla kaks Pariisi linnaosa. Üle kahe ülikooli sellisesse linnaossa ei mahu. Me ei jakska olla võrreldavad suurriikidega, arvestades meie SKTd, muud võimekust ja tervet mõistustki. Me ei pea kõike ise tegema, veel vähem õpetama. Kui tahame olla teadusülikool, ei saa me selle kõrvalt õpetada kui mingi tavaline rakenduskõrgkool, meil puuduvad selleks elementaarsed võimalused. Ressursse tuleks fokuseerida ja eelisarendada seal, kus selleks on piisavalt jaksu. Äsja sel teaduse evalveerimisel ei visatud otseselt killustatuse kivi meie teaduskonna kapsaada. Põhjuseks oli ehk see, et evalveerimiskomisjoni liikmed polnud eriti tehnikakesksed. Ent tuleb tunnistada, nagu ka Alvar Soesoo eelmises lehes märkis, et pole otstarbekas, kui kaevandajad

(mäeinstituut) on koos elektrimeestega, üritades nõnda ka teadust koos teha. Kui kivimit tuleb uurida, siis see ei ole sugugi seesama, mida seoses elektriga uuritakse, need pole ühildatavad. Teisalt on küsitav soov jäigalt lahus hoida IT-ala ja nn tugevat elektrit. Näiteks Budapesti tehnikaülikoolis on talupojamõistust rohkem olnud, neil on elekter ja IT koos.

Tuleb tunnistada, et teaduskonnas oleme viimastel aastatel osaliselt siiski õiges suunas liikunud. Meie teaduskonna põhine tippkeskus – elektroonika ja biomeditsiinitehnika tippkeskus CEBE, kus on põhitagijad elektroonikainstituut, arvutitehnika instituut ja Tehnoeedikumi biomeditsiinitehnika instituut, on olnud edukas infrastruktuuri hankimisel, kuhu on tulemas ka mujalt väärikat ja noort inimjõudu. Ühtlasi oleme loonud tingimused, et ka meie oma teadlased hakkaksid saama oma teadmistele ja tööle enam vastavat tasu. Eesmärk on seatud, et meil võiks olla 2/3 omamaiseid ja 1/3 välismaiseid uurijaid. Sel juhul räägiksime juba tõsiselt rahvusvahelisest ülikoolist. See sunnib mõtlema, et võib-olla tuleks ülikoolis rakendada kolmas prorektor just rahvusvaheliste sidemetega tegelemiseks.

Kuidas oleks võimalik professorite staatust väärtustada ja samal ajal tagada siiski õppetegevuses vajalik koolitustase?

T.R.: Tegelikult ei vaja me nii palju professoreid kui seni, piisaks, ehk veidi utreerides, senise 150 asemel

kolmekümnestki. Õppetegevust võiksid tagada palju enam lektorid, kellel enamikul peab olema doktorikraad. See ei tähenda, et nad võiksid tehnika ja tehnoloogia arengust maha jääda, aga nende põhitegevus oleks õpetamine, mitte samavõrd teaduse tegemine. Õppekava ei seisaks siiski püsti ainult lektoritel, sest „vürtsi“ annavad ikkagi professorid ja dotsendid. Ent teatud ainegruppide puhul polegi Eestis võimalik teadust teha, aga neidki tuleb õpetada.

Õppeprorektor peaks meil seoses sellega ette võtma omamoodi Heraklese ameti ning tulevane rektor vajab koos sellega jõulist toetust selgete otsuste langetamiseks. Muide, Eestis on tegelikult piisavalt rakenduskõrgkooli, mis võiksid olla näiteks ülikoolide kolledžiteks, kus tehtaks nõ esimese taseme õppetööd ning ülikoolid töötaksid põhiliselt vaid magistri- ja doktoritasemel.

Missuguseid ettepanekuid ülikooli juhtimise uuendamiseks veel välja pakuksite?

T.R.: Meil on rektori juures praegu kolm komisjoni, tegelikult peaks olema ka TTÜ arengukomisjon, kellel oleks tulevikku vaatav perspektiiv, kuidas arengukava välja kujuneb ning kuidas selle täitmist kas või iga poole aasta järel kontrollitaks. Kui minu asi oleks pakkuda, siis võiks selle esimeheks olla kolleeg professor Mart Min, kes on väga hea rahvusvahelise elukogemusega, kuid samal ajal ka piisavalt noorusliku mõtteviisiga inimene.

Kui uus rektor asub ametisse, siis peaks ta tõsiselt kaaluma ka dekaanide kaadrit, et need toetaksid just tema tegevusjoont. Kui dekaanid seda ei tee, on väga raske mõistlikke reforme ellu viia. Ei oleks kindlasti vaja toimida nagu Tartu Ülikool, tuues sisse kõrvalisi, ehk isegi poliitikaga seotud isikuid, sest need hakkaksid ülikooli sees liialt oma huvides otsustama. Väga hästi on võimalik ka seniste reeglite raames liikuda efektiivsema ja optimaalsema ülikooli suunas. See eeldab aga nii tegusat „ülemist“ meeskonda, tegusaid komisjone ja tegusaid dekaane, aga samuti selget struktuurireformi koos teaduskondade arvu optimeerimisega.

Vestles
Mart Ummelas

Juubilar

Emeriitdotsent
Arvo Jaanson 80

Arvo on sündinud 6. juunil 1930 Tallinnas. Keskkoolis omandas Tallinna 10. Keskkoolis, mille tolaegne õpetajaskond harjutas õpilasi probleemide analüüsima ja leidma lahendusi nii reaali- kui ka humanitaarteaduste vallas. 1954 lõpetas TPI *cum laude* insener-mehaaniku kvalifikatsiooniga ja asus TTÜsse tööle laboratooriumi juhatajana.

Kurst „Lõikeriistade projekteerimine ja tootmine“ hakkas tänane juubilar lugema 1957. aastast. On täpsustanud paljude, peamiselt eriotstarbeliste lõikeriistade projekteerimise meetodikaid. 1976. aastast hakkas lugema ka õppeainet „Metallide lõike-teooria“. Katsed näitasid, et mitmed toona üldtunnustatud meetodikad ei ühti tegelikkusega, neid tuli täpsustada ja ka muuta. Väitekirja kaitses Arvo Jaanson pärast põhjalikke uuringuid 1977. a Moskva Masinaehitustehnoloogia Teadusuuringute Keskinstituudis ning 1982 omistati talle dotsendi kutse.

Arvot iseloomustab äärmiselt täpne suhtumine teadustöösse ja printsiipiaalne eluhoiak. Tema teadustööle põhinevale leiutisele on välja antud EV patent, Arvo sulest on aga lisaks paljudele teadusartiklitele ilmunud nii õpik kui 2005 ka monograafia „Lõikeprotsessi matemaatilise modelleerimise alused“. Täna on Arvo Jaanson jätkuvalt teaduses aktiivne. Soovime talle palju õnne ja jõudu!

Kolleegid
masinaehituse instituudist

Konverents

Maailmakonverents 2012
Tallinnas

Lõuna-Koreas Daejonis toimunud Rahvusvahelise Teadusparkide Assotsiatsiooni maailmakonverentsil valisid liikmeparkide esindajad 2012. aasta konverentsi korraldajaks Tallinna Tehnoloogiaparki Tehnopol.

Korraldajaks kandideeris peale Tehnopol Venemaal Nižni-Novgorodis asuv JSC Tehnoloogiapark. Konverentsile oodatakse ligi 800 teadusparkide juhti erinevatest riikidest.

Rahvusvaheline Teadusparkide Assotsiatsioon ühendab ligi 400 teadusparki 70 riigist. Liikmeparkides tegutseb ligi 200 000 innovaatilist ettevõtet. Tehnopol on assotsiatsiooni liige alates aastast 2003.

Tehnopol on teadus- ja ärilinnak Tallinna Tehnikaülikooli ja IT Kolledži vahetus läheduses. Praegu tegutseb Tehnopolis üle 150 tehnoloogiapõhise ettevõtte.

Tallinna Tehnikaülikooli ajaleht
Mente et Manu

Ilmub aastast 1949

19086 Tallinn, Ehitajate tee 5 (I-214)
Tel 620 3615, faks 620 3591
E-mail: ajaleht@ttu.ee
http://www.ttu.ee/ajaleht

Vastutav väljaandja Siiri Same
Tegevtoimetaja Mart Ummelas
Infotoimetaja Kersti Vähi
Makett ja küljendus Anu Teder
Fotod Eiko Lainjärv, TTÜ
Trükikoda SpinPress

